

Вид заняття: музичне заняття у II молодшій групі.

Тип заняття: тематичне домінантне заняття-розвага з використання музичних пальчикових ігор, ігрових завдань, логоритмічних вправ та імітацій.

Тема: «Зимова казка»

Мета:

- * в ігровій формі заохочувати дітей до виконання музичних пальчикових ігор та різноманітних імітаційних рухів відповідно до слів примовок та характерної музики;
- * розвивати у дітей пам'ять та зв'язне мовлення, координацію рухів та здатність орієнтуватися у просторі;
- * активізувати у дітей мислення та уяву;
- * розвивати у дітей комунікативні навички.

Завдання:

- * розвивати статичну і динамічну координацію;
- * нормалізувати м'язовий тонус;
- * активізувати відчуття ритму;
- * розвивати музичні слух та пам'ять;
- * тренувати у дітей чітку й виразну дикцію;
- * стимулювати уяву;
- * виховувати у дітей слухове сприйняття;
- * заохочувати дітей аналізувати те, що воничують;
- * розвивати у дітей пластичність рухів, орієнтацію у просторі;
- * активізувати у дітей емоційну реакцію на музику через рухи, учити їх погоджувати рухи з музикою;
- * формувати у дітей навички контролю своєї поведінки;
- * виховувати у дітей слухове сприйняття;
- * виховувати у дітей бажання займатися музичною діяльністю.

Обладнання:

- * фортепіано;
- * музичний центр;
- * фонограми.

Матеріал:

- * штучні дерева у зимовому вбранні;
- * картинки із зображеннями героїв казки;
- * іграшка лялька Сніжинка;
- * ілюстрації з зображенням персонажів: Мороза, Зими, Морозенят

Музичний матеріал:

- * аудіозапис музики з балету «Лускунчик» Петра Чайковського;
- * фонограма музичних уривків контрастного характеру («Марш сніговичків», «Кришталевий вальс»);
- * фонограма ритмічної, не дуже швидкої музики у чотирьохдольному розмірі;
- * фонограма звукових ефектів.

Дійові особи:

- * Сніжинка – дитина із старшої групи

Попередня робота: розучування з дітьми музичних пальчикових ігор, пісень та хороводу.

ХІД ЗАНЯТТЯ:

До зали забігають діти II молодшої групи, зупиняються, утворивши коло

Музичний керівник: Добрий день, дорогі малята!

А чи знаєте ви, яка зараз пора року? – Так, зима. І хоч вона ще тільки-но розпочалася, та ви вже знаєте, що зима вкриває білою чарівною ковдрою і будинки, і дерева, і поля, перетворюючи все навколо на казкове крижане царство. Зимонька приносить нам безліч різних і веселих свят та розваг, які ви всі так любите. Тож давайте заспіваємо пісеньку про цю чудову пору.

Пісня «ЗИМОНЬКА», музика Н. Вересокіної

Багато чудес є у зимоньки, а ще вона дарує нам свої чудові казки. Ось одну таку зимову казку я вам зараз і розповім. Сідайте тихенько і слухайте уважненько. *(діти сідають)* А розповісти казочку мені допоможе ось цей чарівний зимовий кошик. Погляньте, який він гарний – весь у білому сніжку. Тож і казка наша звісно буде зимова. А щоб вам було цікавіше я попрошу вас допомогти мені. То як, згодні?.. Дякую вам. Тож, починаймо: «Казко-казко, розпочнись, казко-казко, покажись!..» *(діти виконують ігрові рухи разом з м.к.)* А для початку, давайте пригадаємо нашу примовку про теремок:

Стоїть в полі теремок, теремок,
Не високий, не низький, як грибок.
Двері взяті на замок, на замок.

Прийшов котичок-коток, так коток:

Дрик-дрок, дрик-дрок –

Відчинив ключем замок!

Цікаво? Добре. Та це приказка, не казка. Казка зараз буде вам.

У казковому льодовому теремку жив чарівник Мороз з чародійкою Зимонькою. У чарівника була довга біла борода. Він любив малювати візерунки на вікнах, сковувати кригу на річках та озерах, робити льодяні гірки для дітвори. А Зимонька над усе любила прикрашати поля, луги, ліси у чистий білий колір.

Але ось одного дня повернулися вони до своєї льодяної хатинки після роботи і так їм чомусь сумно стало, хоч плач...

– Ніхто нас не розвеселить, не порадує, – сказала Зимонька і заплакала.

– Не сумуй, – відповів їй Мороз. Він упіймав у долоню її сльозинку, дмухнув на неї і вона перетворилася на гарненьку тендітну дівчинку. Ось таку. *(показує лялечку, садить на сніжний пеньочок)*

Обняла Зимонька донечку і стала вона мила, добра і лагідна.

Назвали її Сніжинкою. Сніжинка біла така весела, що посмішка не сходила з її лица. А Мороз та Зимонька тепер ніколи не сумували, а завжди посміхалися їй у відповідь.

От одного дня Мороз і Зимонька пішли до лісу у справах, а Сніжинка залишилася у хатинці сама. Вона покликала: «Ау!» і почула у відповідь: «Ау!» То була луна. А тепер ви покажіть, як луна гралася з Сніжинкою? Як я буду показувати рукою, так і ви відповідатимете: змахну ледь-ледь – тихенько, змахну сильно – то голосно.

Гра «ЛУНА», музика І. Лопатіної

Я голосно гукаю: «Ау!!!»

Ніхто не відкликається, луна лиш озивається: «Ау!!!»

Я тихо промовляю: «Ау!»

Ніхто не відкликається, луна лиш озивається: «Ау!»

Так Сніжинка довго гралася з луною, доки побачила, що Зима з Морозом вже повертаються, та ще й не самі. Вам цікаво, з ким вони прийшли? *(ілюстрація)* Та це ж знайомі нам Морозенята. Давайте про них заспіваємо пісеньку.

Пісня «МОРОЗЕНЯТА», музика І. Лопатіної

Ой, як вас багато! – сказала Сніжинка Морозенятам і вирішила їх порахувати. А оскільки рахувати вона вмiла ще тільки на пальчиках, то так і рахувала. Давайте покажемо, як: *(права рука)*

- Один, два, три, чотири, п'ять, – Морозенки йшли гулять.
- Один, два, три, чотири, п'ять, – знову вдома всі сидять.

Морозенята з Сніжинкою вже довго гуляли на подвір'ї, тому Зимонька запросила їх у гості і вирішила спекти для них щось смачненьке. Допоможемо їй, малята!

***Примовка-пальчикова гра «ПЕЧУ-ПЕЧУ ХЛІБЧИК», укр. нар. мелодія
(права рука)***

Печу-печу хлібчик, гостям на обідчик:
Цьому – булочку, цьому – бубличок,
Цьому – пиріжок, а цьому – маківничок,
А цьому – хлібчик. – Шусть у пічку!

Швидко спеклися булочки та бублички. А коли всі повечеряли, то гостям захотілося спатоньки. Зимонька поклала їх у ліжечка. А чи всі одразу поснули? Ану ж бо, давайте перевіримо

Так всі і поснули. Ану ж бо, давайте перевіримо:

***Примовка-пальчикова гра «ЦЕЙ МОРОЗЕНКО СПОЧИВАВ»,
музика І. Лопатіної (ліва рука)***

Цей Морозенко спочивав,
Цей Морозенко позіхав,
Цей Морозенко задрімав,
Цей Морозенко в ліжко ліг,
Цей Морозенко раптом – плиг!
Тихше братець, не стрибай,
Братикам спочити дай!

Давайте покачаємо братчиків – Морозенят:

Коліскова «БАЮ-БАЮ», музика І. Лопатіної

Та настав ранок, і всіх розбудив голос півника: «Ку-ку-рі-ку!»

Встали братики. Ура! –
У лісок іти пора!

Так усі прокинулися і побачили, що почався новий день, а на подвір'ї йде сніжок.

Логоритмічна пісня-гра «СНІЖОК», музика І. Лопатіної

Гра супроводжується жестами

На стежину, на стіжок, тихо падає сніжок.

Дружно вийшли ми на ганок:

«Сніже, сніже, добрий ранок!

Ми співаємо пісень:

Миле сонце, добрий день!»

Так вони зраділи, що заспівали і всім, звісно, захотілося погуляти у засніженому лісі, що іскриться під сонячними промінчиками.

Діти вибігають змійкою між ялинками і утворюють півколо

Ой, малята, погляньте, які гарненькі ялиночки. Давайте торкнемося до них пальчиками. Бачите, у них гілочки, як ручки, а голочки, як пальчики. Тож не можна їх ніколи ламати. А чи знаєте, що у ваших пальчиках теж заховалися ялинки. Не вірите? А спробуйте зробити так, як я.

Пальчикові вправи діти виконують, наслідуючи жести керівника

Вправа «ЯЛИНКА»

Ось так багато ялинок росло біля казкового терема Мороза та Зимоньки. А ще, з одного боку терема ріс дуб, ось такий. І з іншого боку терема теж ріс дуб. З одного боку терема дуб був високий-високий, а з іншого – низенький, ось такий.

Вправа «ДУБ»

На високому дубі було гніздечко, ось таке:

Вправа «ГНІЗДЕЧКА»

А у гнізді сиділи дві ворони.

Вправа «ВОРОНИ»

Ой, на дубі дві ворони, дві ворони каркарони.

«Кар» та «кар», «кар» та «кар» – влаштували нам базар!

Розкаркалися ворони і злякали зайченят-вуханчиків, вони вискочили з кущів прямо до малят.

Вправа «ЗАЙЧЕНЯТА», музика І. Лопатіної

«Ми – веселі зайченята, любим бігати, стрибати.

Між кущами граємось, у стрибках змагаємось.

Хай Мороз-червоний ніс нам за це дарує приз!

І тут подув холодний вітер.

Мабуть буде завірюха, ой, надме усім нам вуха!»

Злякалися завірюхи Зайченята і розбіглися в різні боки. А Сніжинка вирішила покликати друзів, щоб погратися. Прийшли до неї Сніговички. Ось такі: кругленькі, вайлуваті.

Етюд «СНІГОВИЧКИ», музика Н. Вересокіної

А потім прилетіли подружки Сніжинки: легесенькі грайливі.

Етюд «СНІЖИНКИ», музика Т. Попатенко

І всі разом вони вирішили прикрасити сніжним сріблом ялинки у лісі.

Хоровод «ЯЛИНКОВИЙ СМІХ», музика Н. Вересокіної

Цілісінький день бавилася Сніжинка з друзями. Надвечір натомилися всі: Морозенята і Сніговички пішли по своїх домівках, Сніжинки розлетілися по лісу. І наша Сніжиночка теж полетіла додому. А там вже її чекала матінка Зимонька. Вона нагодувала донечку солодкими чарівними сніжками і поклала спати.

- Розкажи мені казку, будь ласка, попрохала Сніжинка матусю. – Тільки не просту, а зимово-чарівну.
- Ну, слухай, – сказала Зимонька.
-

Казка супроводжується показом виготовлення сніжинки

Жила-була Сніжинка. Цілими днями вона літала у полі, серед дерев у лісі, і серед будинків у містах. Їй так подобалося виблискувати на сонечку. А ще вона дуже любила тихі зоряні вечори, коли на чорному небі з'являвся красень місяць – ось такий. *(демонструє білий паперовий кружечок)* Тоді вона спостерігала за небом і уявляла казку: «Ось набігла хмарка і закрила пів місяця і перетворився він на човник. *(перегортає кружечок навпіл)* Погойдався човник на хмарках, як на хвилях і пів човника сховалося за хвилю-хмару. *(перегортає півколо ще навпіл)* А коли хмар стало багато, від місяця залишився маленький шматочок, як морозиво. *(перегортає ще навпіл)* Лизнула те морозиво Віхола, *(вирізає частинку)* Мороз скуштував трішки. Прилетіла Завірюха і теж спробувала: «Яке смачне!» А ще й Вітриську захотілося і він теж відкусив шматочок. Ото ж всі отримали по шматочку того диво-місячного морозива.

А що ж залишилося у нас? Давайте поглянемо. (*розгортає*) Та це ж – сніжинка. Це нам подарунок від чарівниці Зимоньки. А сніжинка ця не проста. Чуєте, яка дивна зимова музика звучить. Невже зараз щось станеться незвичне? Давайте закриємо очки і послухаємо.

Діти закривають очі, з'являється дівчинка – Сніжинка, лялька прибирається

Сніжинка: Добрий день, мої малятка, любі хлопчики й дівчатка. Я – Сніжинка, донька Зими і Мороза. Я весь час спостерігала за вами через вікно. І мені так сподобалася ваша казка про мене, що я вирішила зробити вам подарунок. Ось погляньте, що у мене тут є у цьому чарівному кошику.

Музичний керівник: Малята, та це ж сніжинки. Але згорнуті. Вам потрібно дуже обережно їх розгорнути, щоб не зім'яти ці морозні квіточки.

Діти обережно розгортають сніжинки

Музичний керівник: Ось і все. Наша казочка скінчилася. Я дуже вдячна вам за те, що ви допомогли мені її розказати сьогодні нашим гостям. Ви дуже старалися і були справжніми казкарями.

Сніжинка: А можна мені ще погратися з вашими малюками. Адже мені так сподобалося, як ваші малюки грали і співали.

Музичний керівник: Звісно, можна! Ідіть у групу, і наші малята навчать тебе, Сніжинко, усіх ігор, які вони знають. До побачення.

Діти разом з вихователем та Сніжинкою ідуть у групу

